

DE STEEN DER VERDRAAGZAAMHEID

Een toneelstuk voor de jeugd

in 4 bedrijven

Geschreven door

© *ed bruyninckx*

Niets van deze uitgave “ De steen van verdraagzaamheid ‘mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever en/of de auteur.

Alle personen die in dit toneelstuk voorkomen, zijn verzonnen.

Een eventuele gelijkenis met bestaande personen berust op louter toeval.

© *ed bruyninckx*

Personages:

4 mannen

3 vrouwen

1 stem

of

5 mannen

2 vrouwen

1 stem

STIJN: een jonge onderwijzer

FLOORTJE: de vrouw van Stijn

KNIKKEBEEN: de levensgrote voddenpop

BOLLEBOOS: professor, vriend van Stijn en Floortje

MIN: koning van de planeet Otulp

ZAAM: koningin van Otulp, vrouw van Min

CHAGRIJN: tovenaars van Otulp

STEM VAN (RADIO) NIEUWSLEZER

Vooraf:

De regieaanwijzingen werden tot een minimum herleid.

De creativiteit van de regisseur komt aldus beter tot uiting.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat ligt het toneel verlaten. We bevinden ons bij meester Stijn thuis, meer bepaald in een kamer die als zithoek-bureau is ingericht.

Stijn: *(komt op en zwiert zijn boekentas naast de zetel) Pff...wat een dag ...wat een ellendige rotdag! (laat zich in de zetel ploffen en begint een gesprek met Knikkebeen die in de andere zetel zit)*

Knikkebeen jongen waarom moest ik zo nodig onderwijzer worden ? De hele dag probeer je, met eindeloos geduld, een klein beetje wijsheid in die kinderhoofdjes te pompen en als het je dan eindelijk denkt dat het gelukt is, zeggen die snotapen: “Meester, we begrijpen het niet ! Kunt u het nog eens uitleggen?”

En, hop met de geit ... daar ga je weer!

Maar ... dat is nog lang niet alles hoor ...Moet je die schepseltjes eens horen, één en al geruzie en afgunst... *(speelt)* ...Meester, Jurgen wil niet met mij spelen ... Meester, Carl heeft mij geslagen ...neen, niet waar, hij heeft eerst geslagen ...Meester, Hans zegt dat mijn papa een lui Wannes is omdat hij gaat stempelen ...Meester, Rudi heeft gebeten ... Meeeeeester ...om gek te worden. Als je dan probeert om al die akkefietjes kameraadschappelijk op te lossen, heb je daar die bullebak van een directeur: *(speelt)* Meester Stijn, ik moet u dringend verzoeken wat minder kameraadschappelijk om te gaan het de leerlingen. Uw beroep, waarde meester, vereist dat u zich boven deze creatuurtjes weet te plaatsen.

Om de muren van op te lopen, Knikkebeen ...om de muren van op te lopen ...(*doet een poging alsof*)

Floortje: (*komt op*) Hey schat (*kust Stijn*) hoe was het vandaag op school?

Stijn: (*antwoordt niet, zucht heel diep*)

Floortje: Oh, ik zie en ik hoor het al ...ik hoef niet verder te vragen, het was zeker weer een reuze dag (*gaat zitten*)

Zeg Stijn, wist je dat onze lieve burens niet meer praten, althans niet meer tegen mij ... (*Stijn maakt een schouderophalend gebaar en gaat achter zijn bureau zitten. Floortje gaat onverstoord verder*)

En weet je waarom? (*Stijn maakt een wegwerpgebaar, Floortje let er niet op*) Heel eenvoudig omdat jij dat gat in de haag nog niet hebt dichtgemaakt. Wat vind je daar van ???

Zeg en nog iets...wist je dat mevrouw Streckemans bijna slaande ruzie had met Leentje Simpelmans en dat, enkel en alleen net dezelfde handtas had gekocht als zij...

Zeg Stijn, luister jij wel?

Stijn: Och schat, hou alsjeblief op met die flauwekul. Worden de mensen dan nooit eens redelijk, moet er dan altijd afgunst en nijd zijn...heeft niemand dan geen prettige dingen te vertellen, Ooh geef me liever de krant;

Floortje: Jij bent blijkbaar ook niet met je beste been uit je klas gestapt... ik zeg al niets meer (*neemt krant en gooit ze naar Stijn*)

Voilà daar heb je je krant ! (*loopt Af maar komt terug*)

En eigenlijk feitelijk is het waar... je zou die haag best eens mogen knippen en dat gat dichtmaken ... (*terug Af*)

Stijn: (*maakt het gekende 'handjes draaien gebaar' ...bladert in de krant en leest luidop*): Jaloerse echtgenoot schiet zijn vrouw neer ...

Russen vallen Afghanistan opnieuw binnen ... onverdraagzaamheid leidt tot moord ... voetballer zwaar gekwetst door tegenstrever ...

scheidsrechter aangevallen door woedende supporters ... (*gooit de krant weg*) Verdomme, verdomme ... wat een wereld ... is het er dan echt zo erg mee gesteld ... (*loopt naar de radio, zet hem aan en ijsbeert door de kamer*)

Stem: ... en omdat hij het niet langer kon verdragen heeft hij haar in koelen bloede neergestoken ...

Stijn: Nee, nee, nee ... (*wil radio afzetten*)

Stem: En tot slot herhalen wij nog het extra bericht van onze sterrenwacht (*Stijn is bij de radio en blijft geïnteresseerd staan, zet radio luide*) Tijdens de afgelopen twaalf uren werden er zonderlinge en ongekend lichtsignalen waargenomen in de ruimte. Men vermoedt dat ze afkomstig zijn van een uit haar baan geslagen kunstmaan.

Verschillende geleerden uit verschillende landen houden zich bezig met het onderzoek naar deze geheimzinnige lichtstralen.

En dan nog het weerbericht: voor vanavond...

Stijn: (*zet radio af*) Eindelijk nog eens een interessant nieuwtje. Daar bel ik professo Bolleboos eens over op. (*neemt GSM, toetst nummer in*) Hallo ... hallo, professor Bolleboos ... maar neen juffrouw Stefanie .. neen, niet Bollendoos maar Bolleboos (*spelt*) B van bakfiets ... O van oliebol ... L van likstok ... nog een L van diezelfde likstok ... E van elastiek ... B van ... ja weer een bakfiets ... O ... aah u heeft het begrepen ... ja ik wil professor Bolleboos graag spreken ... Wie ik ben ... Ik ben meester Stijn ... maar neen, niet magere Hein... S van school ... een lange IJ en een N van neus ... ja , juist Stijn ... Ja, dank u ... (*zucht*) ... Eindelijk ! (*tot zichzelf*) Dove kwakkel !!

Hallo, ah ja ...dag professor ... Stijn hier. Hoe maakt u het ... ja goed, dank u. Zeg professor, ik hoor net op het nieuws dat bericht over die geheimzinnige lichtstralen, heeft u daar soms meer informatie over want dat interesseert me echt ... (*luistert, mompelt af en toe iets, knikt begrijpend*) Prof, wat u me nu vertelt vind ik razend interessant. Zou u met die gegevens eens niet tot bij mij willen komen, ik zou een en

ander graag eens ... Wat zegt U? Vanavond? ... Prima! Oké tot straks dan ... Oh ja, Bolleboos, zeg eens tegen Stefanie, je huishoudster, dat ze dringend haar oren moet laten uitspuiten ...

(*luistert en lacht*) Goed... ja, tot straks!

(*Stijn blijft een poosje nadenkend staan, loopt dan naar het raam en tuurt door het raam naar de hemel. De avond valt, het wordt donker. Stijn neemt een boek uit de kast, knipt de leeslamp aan en gaat zitten lezen. Buiten wordt het nu snel helemaal donker. Stijn valt in slaap*)

Floortje: (*komt binnen*) Zeg Stijn ... *zij ziet de slapende Stijn , schudt het hoofd*) Die zit in dromenland, ik zal hem maar niet wakker maken ... wacht ... ik laat een briefje achter (*loopt naar het bureau, neemt een groot bladpapier en schrijft, luidop zeggend*):

Lieve schat

Ik wou je niet uit je dromen halen. Ik ben naar Carla. Er staat een koude schotel voor jou in de ijskast.

Tot straks brombeer! Dikke kussen. Je Floortje

(*Ze kijkt rond waar ze het blad zal neerleggen, glimlacht, vouwt het blad tot een raar hoedje en zet het voorzichtig op Stijn zijn hoofd. Ze loopt naar de deur, draait zich nog eens om en werpt een kushandje.)*

Tot straks mijn lieve brombeer (Af)

Als Floortje even weg is, begint het licht van de schemerlamp te flikkeren. Door het raam valt een gelig licht in de kamer dan verlicht een helle lichtstraal de kamer, blijft even hangen op Knikkebeen en verdwijnt dan weer.

Knikkebeen: (*komt langzaam tot leven, de voddenpop loopt langzaam, met knikkende knieën de kamer rond*)

Naa la eiw ijm trooh

Naa la eiw ijm tastsrev

Teew tad otulp taatseb

Keoz tein ni nekeob

(*Knikkebeen loopt rond, steeds maar hetzelfde herhalend met een zacht monotome stem. Hij gaat in de richting van de keukendeur en verdwijnt juist als de deurbel gaat (kort) .*)

Stijn slaapt nog steeds en reageert niet op de bel. De bel gaat weer, geen reactie. De bel gaat even later weer, nu lang en ononderbroken. Stijn schiet wakker, kijkt verdwaasd rond, loopt eerst de verkeerde kant uit, verdwijnt tenslotte richting voordeur).

Stijn: Ja, ja, ik kom al! *(hij komt terug op, gevolgd door Professor Bolleboos).*

Bolleboos: Jij kan al met Stefanie meegaan hoor Stijn, de deurbel is haast versleten.

Stijn: Sorry, prof, ik was even ingedut. Ik vraag me af waar Floortje uithangt. (Roept) Floortje...Floooooortje...

Bolleboos: Ik denk dat haar antwoord op jouw hoofd staat, Stijn.

Stijn: *(niet begrijpend)* Op mijn hoofd? *(Bolleboos knikt en wijst. Stijn voelt en neemt heel verbaasd het rare hoedje af).* Wel almachtig!
(leest de tekst luidop)

Lieve schat

Ik wou je niet uit je dromen halen, ik ben naar Carla. Er staat een koude schotel voor jou in de ijskast. Tot straks brombeer;

Je Floortje

(Stijn knijpt het hoedje samen tot een prop en mikt het in het papiermandje).

Die zien we de eerste uren niet terug. Ga zitten, prof, ik ga die koude schotel niet warm laten worden. *(af naar keuken).*

(Bolleboos gaat zitten, neemt boek waarin Stijn heeft zitten lezen, raakt onmiddellijk geboeid. Plots hoort men vanuit de keuken het geluid van vallende borden. Prof kijkt even op, glimlacht hoofdschuddend en mompelt) Mannen in de keuken!

(hij leest verder en ziet niet hoe Stijn lijkbleek stap voor stap achterwaarts uit de keuken komt. Er hangen restanten van de koude schotel in z'n haar en op zijn gezicht. Dan komt Knikkebeen uit de keuken, nog steeds hetzelfde herhalend. Stijn draait zich plots om en roept) Professor, professor! *(de professor kijkt boven zijn brilglazen, ziet alleen maar Stijn vermits die Knikkebeen verstopt en barst in schaterlachen uit).*

Bolleboos: Goeie genade, jij had een reuzehonger, zeg. Maar als schoolmeester moet jij toch weten dat je nooit gulzig mag eten!
(dan ziet hij het angstige gezicht van Stijn en vraagt verwonderd)
Zeg, wat scheelt jou, je ziet lijkbleek. Waren de eitjes misschien te hard gekookt?

Stijn: *(stottert)* Kn...kn...ikke...ikke...been.

Bolleboos: Knikken je benen? Dan heb je dringend een opkikkertje nodig. *(hij staat recht)*

Stijn: Nee, nee...achter mij.

Bolleboos: *(ziet nu ook Knikkebeen)....Wééééh... (valt achterover in de zetel).*

Knikkebeen: Naa la eiw ijm trooh
Naa la eiw ijm taatsrev
Teew tad otulp taatseb
Koez tein ni nekeob
Mok sno nekeozpo

(hij loopt verder rond).

Stijn: Professor, wat is dat in hemelsnaam? Die voddenpop praat en loopt rond...

Bolleboos: Ik zie het Stijn, ik zie het. Dit is hoogst merkwaardig...of...eh, kan het niet één van Floortjes grappen zijn?

Stijn: Floortje is wel goed in het bedenken van grapjes, maar bij mijn weten is ze er nog nooit in geslaagd een voddenpop te laten praten, laat staan ze te laten lopen.

Bolleboos: En toch moet er een verklaring zijn, dit kan toch niet. We moeten die pop onderzoeken.

Stijn: Ah neen, ik steek er geen vinger naar uit. Liever bange Stijn dan dode Stijn.

Bolleboos: Maar jongen toch, is je schoolmeesterverstand dan echt zo klein; wat kan zo'n voddenpop nu aanrichten, denk toch even na...

Stijn: En toch raak ik 'dat ding' niet aan!

(Knikkebeen loopt ondertussen nog steeds rond, altijd maar hetzelfde herhalend).

Bolleboos: Knikkebeen, kom hier! *(Knikkebeen reageert niet, wandelt verder)* Knikkebeen, hier! ZIT!

Stijn: Zie je nu wel, Met Rex, je hond kan je zulke kunstjes uithalen, maar niet met die betoverde voddenpop!

Bolleboos: Ik geloof niet in betoverde voddenpoppen en zeker niet in wartaalpratende poppen, komaan!

(Professor Bolleboos loopt naar Knikkebeen toe, Stijn volgt op een veilige afstand. De professor komt bij Knikkebeen, neemt hem bij de arm en leidt hem resoluut naar de zetel en duwt hem neer. Knikkebeen blijft zitten, maar praat nog steeds zachtjes verder. Stijn durft nu ook wat dichterbij komen, maar onderneemt niets).

Bolleboos: Zo, die zit, laat me nu eens kijken...*(hij tast alle zakken van Knikkebeen af, klopt overal op het lichaam...zegt dan zeer verwonderd)* Wel potverdorie, ik kan niets vinden. *(deinst achteruit)*

Stijn, ik voel me toch ook niet meer gerust. Heb jij hier ergens touw?

Stijn: Touw?...

Bolleboos: Ja, een stevige koord. Ik ga onze vriend Knikkebeen vastbinden, want geloof me, jongeman, hier is iets niet pluis.

Stijn: *(zoekt zijn boekentas...vindt die en haalt er een hele rol touw uit).* Hier heb je touw!

Bolleboos: Sleep jij elke dag een rol touw mee naar school?...leuke leerlingen moet jij hebben.

(Professor Bolleboos wil beginnen met Knikkebeen te binden als plots het gelige licht weer in de kamer schijnt. Een lichtflits valt op Knikkebeen. Bolleboos en

Stijn staan als aan de grond genageld. Knikkebeen stopt met praten; niet voor lang echter want als het licht verdwenen is, zegt hij:)

Knikkebeen: Seerv stein

Seerv stein

(hij staat recht en loopt in de richting van de twee mannen, die in paniek wegvluchten achter de zetel. Op dat moment komt Floortje binnen).

Floortje: Hallo...heb je...(ziet niemand, kijkt dan stomverbaasd naar de wandelende en pratende Knikkebeen die recht op haar toestapt).

Knikkebeen: Seerv stein

Seerv stein

(hij komt nu bij Floortje die stokstijf is blijven staan, geeft haar een zoen en stapt verder, zeggende:)

Seerv stein

Seerv stein

(Floortje valt prompt in bezwijming!)

D O E K

TWEEDE BEDRIJF

(Als het opgaat, zitten de professor, Stijn en Floortje in de zetel. Knikkebeen zit levenloos in een andere zetel).

Stijn: Ik blijf erbij dat we de politie moeten waarschuwen.

Floortje: Neen, we moeten de sterrenwacht bellen.

Bollebos: *(ijsbeert)* Kemels, wij zijn kemels!

Stijn: Dank u, professor.

Floortje: Wat een compliment.

Bolleboos: Hoe kon ik toch echt zo stom zijn!

Floortje: Goed dat u het zelf zegt.

Bolleboos: Luister...Stijn, we mogen met zekerheid zeggen dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de geheimzinnige lichtflitsen en het tot leven komen van Knikkebeen. *(hij loopt nadenkend rond)*

Floortje: We kunnen toch maar best de politie waarschuwen.

Stijn: Nee, ze zouden ons alleen maar uitlachen, we hebben tenslotte geen enkel bewijs. Ik vind dat we de sterrenwacht moeten verwittigen.

Bolleboos: Bel je naar de Sterrenwacht dan zit je hele huis binnen de kortst mogelijke tijd vol eigenwijze speurneuzen die alles binnenste buiten keren, Knikkebeen inbegrepen.

Floortje: Ah, neen, van Knikkebeen blijven ze af. *(loopt naar Knikkebeen en knuffelt hem)* Ben ik blij dat hij weer op en top voddenpop is!

Stijn: Ja, maar voor hoelang? Hij is wel gestopt met wartaal uit te kramen, maar wie weet begint hij seffens niet opnieuw.

Bolleboos: Dat zou me niets verwonderen...

Stijn en Floortje: Wablief alstublieft??...

Bolleboos: Ja, mensen, ik heb zo lopen denken en ik vond het zo ontzettend stom van me dat ik er niet eerder opkwam, maar...het kan bijna niet anders of Knikkebeen gaat spoedig weer aan 't praten en wandelen.

Stijn: Als hij het zoenen maar achterwege laat...

Floortje: Zeg, ben jij soms jaloers op die voddenpop?

Stijn: En of...na een zoen van mij ben jij nog nooit in bezwijming gevallen!

Floortje: Jij...(gooit kussen naar Stijn)...ongelikte brombeer...

Stijn: Waarom denkt u dat, professor?

Bolleboos: Wel, ik denk dat die geheimzinnige lichtflitsen onze pop voor een bepaalde tijd kunnen programmeren, ik veronderstel ook dat het een bepaalde boodschap is die men wil meedelen.

Stijn: Dan toch een erg onduidelijke, ik heb geen woord van die onzin begrepen.

Floortje: Ja, jij en talen dat is me ook een mooie combinatie!

Stijn: (gooit kussen terug)...Mormel!

Bolleboos: Als jullie klaar zijn met het uitdelen van naamkaartjes, willen jullie dan misschien nog even naar mij luisteren?

Stijn en Floortje: (berouwvol) Ja, Professor!

Bolleboos: Als het werkelijk om een boodschap gaat, zullen die lichtflitsende wezens zeker nog nieuwe pogingen ondernemen. We moeten dus onze voorzorgen nemen opdat we later hun wartaal misschien zouden kunnen ontcijferen.

Floortje: Als het van de Russen komt, moet je niet bij mij zijn.

Stijn: En mijn Chinees is al even goed als Floortje haar Russisch.

Bolleboos: Ik kan jullie nu al verzekeren dat die wartaal géén Russisch en ook géén Chinees is.

Floortje: Oh ja?

Bolleboos: Ja, Floortje, het moet iets zijn afkomstig van een andere planeet.

Stijn: En op de radio...

Bolleboos: ...beweerde men dat ze afkomstig waren van een op hol geslagen kunstmaan. Dit bericht werd speciaal verspreid om geen paniek te veroorzaken bij de bevolking.

Floortje: Joepie, dan staan er ons nog aangename uurtjes te wachten.

Stijn: En dito bezwijmingen. *(hij krijgt twee kussens in zijn gezicht)*

Bolleboos: Hou nu alsjeblief alle twee even op. We moeten deze zaak praktisch aanpakken. Stijn, heb jij een recorder op je smartphone?

Stijn: *(kinkt bevestigend)* Mmh...

Bolleboos: Goed, dan moeten we die bij de hand houden. Als Knikkebeen begint te praten kunnen we alles onmiddellijk opnemen. Floortje, als Knikkebeen weer begint, moet jij trachten al zijn gedragingen nauwkeurig op te schrijven. Het kan namelijk van groot belang zijn wanneer we bepaalde bewegingen kunnen combineren met bepaalde uitspraken.

Floortje: O.K. Ik neem alvast potlood en papier. *(Naar bureau)*

Stijn: *(heeft smartphone genomen, controleert)* Alles in orde, prof.

Bolleboos: Dan kunnen we alleen nog maar wachten op...*(plots begint het licht te flikkeren, een lichtflits! Floortje, achter het bureau,*

deinst verschrikt achteruit, botst tegen de spiegel die naar beneden valt, kan hem nog net grijpen. Bolleboos kijkt gespannen toe, vooral naar Knikkebeen, doet hevig teken naar Stijn om de record van de smartphone te laten lopen. Stijn is wat onhandig, zenuwachtig. Een nieuwe lichtflits op Knikkebeen. Die komt recht, begint te lopen en zegt:)

Knikkebeen: Keoz tein ni nekeob
Mok sno nekeozpo
U gam teh tein netal
Teh laz u netab
Seerv stein
Seerv stein

Bolleboos: Stijn, ben je zeker dat dat ding werkt? (*Stijn steekt duim omhoog. Floortje staat nog steeds met de spiegel in de hand. Knikkebeen beent ijverig rond, steeds meer hetzelfde herhalend. Stijn doet heftig teken naar Floortje dat ze aantekeningen moet maken. Bolleboos loopt achter Knikkebeen aan, hem goed observerend. Plots:*

Stijn: Verdomme, verdomme, verdomme, rot-ding! (*geeft fikse klap op de smartphone*) Moet je nu juist blokkeren!?

Bolleboos: Stijn, in hemelsnaam, zorg ervoor dat dat ding weer werkt. (*Ondertussen loopt Knikkebeen in de richting van Floortje, komt dicht en dicht, is bijna vlak voor haar, wil haar kussen, Floortje houdt de spiegel voor haar gezicht en op dat ogenblik zegt Knikkebeen*)

Knikkebeen: Zoek niet in boeken
Kom ons opzoeken
U mag het niet laten
Het zal u baten
Vrees niets
Vrees niets

(dan zakt hij roerloos neer voor Floortjes voeten)

Bolleboos: (*verwonderd*) Zei jij iets Floortje?

Floortje: (*laat langzaam de spiegel zakken*) Hij leeft niet meer!

Stijn: Floortje heb jij gesproken?

Floortje: Neen, het was Knikkebeen!

Bolleboos: En hij sprak onze taal, dat is onmogelijk.

Stijn: Ze houdt ons voor het lapje

Floortje: Ik hield de spiegel voor mijn gezicht en plots sprak hij heel normaal.

Stijn: Als ik in de spiegel kijk, spreek ik ook heel normaal. Tenslotte spreek ik tegen mezelf.

Bolleboos: (*nadenkend*) De spiegel, zei je, de spiegel...tja dat... Stijn, denk je dat er nog wat bruikbaar op die smartphone staat?

Stijn: Natuurlijk, alles ging goed tot op het ogenblik...

Bolleboos: (*onderbreekt*) Laat het ons onmiddellijk horen. (*loopt naar Stijn. Ondertussen is Floortje liefdevol bezig met Knikkebeen, brengt hem naar de zetel, knuffelt hem. Prof en Stijn zijn bezig met de smartphone.*)

Stijn: Zo, dat moet het zijn. (*De stem van Knikkebeen klinkt uit de phone*).

Bolleboos: Stop, stop. Keer even terug. Floortje kan jij je nog herinneren wat Knikkebeen juist zei toen je hem die spiegel voorhield? Stijn, wacht even met de weergave.

Floortje: Tja, hij zei...even nadenken hoor...hij zei: Vrees niets, laat het opzoeken in boeken, het kan u baten...

Bolleboos: Weet je zeker dat dit de exacte woorden waren?

Floortje: Exact, exact, ik weet niet zeker of dit wel de juiste woorden waren, maar zo iets met het toch geweest zijn.

Stijn: Dat zei ze ook tegen haar moeder toen die indertijd vroeg hoe haar eerste afspraak met mij verlopen was. (*Floortje werpt woedende blik op Stijn*)

Bolleboos: Stijn, laat ons het laatste gedeelte nog even terug horen. Floortje schrijf op!

Floortje: (*hulpeloos*) M'n potlood... waar is er papier? (*Stijn gooit alles naar haar*)

Stijn: Voila, je wapens!

Floortje: Stop dat ding! Ik kan niet volgen, stop! (*Nu volgt stil spel. De opname wordt steeds herhaald. Bolleboos kijkt mee over de schouder van Floortje, op z'n gelaat ziet men dat hij ingespannen bezig is. Stijn trekt gekke snuiten bij de opname. Floortje pent ijverig, tongpunt tussen de tanden*)

Floortje: Zo, ik geloof dat ik alles heb.

Stijn: Dan zet ik de phone uit.

Bolleboos: Stijn, wacht nog even. Misschien heeft Floortje niet alles genoteerd.

Floortje: Dank je wel voor het vertrouwen, hoor. Hier heb je je rommel. Ik ga koffie zetten, voilà! (*gooit alles neer en verdwijnt in de keuken*)

Bolleboos: (*verwonderd*) Heb ik iets verkeerd gezegd?

Stijn: Nee, waarde vriend, je hebt niets verkeerd gezegd. Maar jij als vrijgezel zal nooit leren hoe je een 'dame' moet behandelen.

Bolleboos: Laat het ons nu niet over de vrouwen hebben, we moeten trachten die 'computertaal' van Knikkebeen te ontcijferen.

Stijn: Komaan...computertaal...*(neemt duik in de zetel naast de professor)*

Bolleboos: Kijk, we moeten vertrekken van de woorden die Floortje heeft opgeschreven en wat we op de opname horen.
(Nu volgt een serie pogingen, afwisselend professor en Stijn)

Stijn: *(plots juichend)* Professor, ik zie het licht!

Bolleboos: *(verstrooid)* Zijn ze daar weer, vlug de smartphone!

Stijn: Neen, prof, neen, luister

Bolleboos: *(juichend)* Ik heb het, ik heb het ook! Die spiegel zat er inderdaad voor iets tussen!

Stijn: Natuurlijk, Knikkebeen sprak al zijn woorden omgekeerd uit en...

Bolleboos:...door het spiegeleffect hoorden wij ze terug normaal.

Stijn: Maar Floortje zat er toch een ietsiepietsie naast: de juiste tekst luidde:

Bolleboos en Stijn: *(lezend van het papier)*

ZOEK NIET IN DE BOEKEN
KOM ONS OPZOEKEN
U MAG HET NIET LATEN
HET ZAL U BATEN
VREES NIETS, VREES NIETS...

Stijn: Zo, en nu weten we heel wat meer...*(herhaalt)*...U MAG HET NIET LATEN

Bolleboos: HET ZAL U BATEN

(op hetzelfde ogenblik verschijnt Floortje met een dienblad vol kopjes en een koffiekkan in de deuropening, juist als een hel verblindend licht

de kamer vult. Als het licht weg is, zijn Stijn en de Professor ook verdwenen).

Floortje: *Ooooh.... (laat alles vallen en val in zwijm)*

DOEK

PAUZE

DERDE BEDRIJF

(Als het doek opgaat, bevinden wij ons in een grote hyper-modern ingerichte ruimte. Er zijn geen deuren en/of ramen. De muren zijn bekleed met een reflecterende materie – spiegeleffect-. Stijn en de professor zitten, tamelijk versuft, in een soort zitbank).

Bolleboos; *(rondkijkend)* Ik vraag me af waar we nu terechtgekomen zijn.

Stijn: *(met handen tegen de oren)* Wat een vaart, mijn oren suizen er nog van.

Bolleboos: Waar we ook zijn, wie hier woont, heeft een goede smaak.

Stijn::: *(Is rechtgestaan, loopt rond)* Er is iemand met vreedzame bedoelingen. *(leest spreuk die aan de muur hangt)* Wie zijn evennaaste liefdevol bejegt en beziet, ontdekt een stukje vreugde en geniet.

Bolleboos: Het moet zijn...*(Plots schuift er een paneel weg en Koning Min verschijnt).*

Min; Welkom, aardse mensen, welkom

In mijn nederig planetendom

Wees niet bevreesd

Wij zijn nog nooit of te nimmer kwaad geweest

Stijn: ...eh...goeiedag meneer.

Bolleboos: Goeie dag, maar mag ik vragen wie u bent en waar wij zijn?

Min: Oh excuseer meneer

‘k vergat dat u mij niet kent

en dat u niet weet dat u op Otulp bent

Bolleboos: Otulp?

Stijn: Zijn wij echt op een vreemde planeet?

Min: Inderdaad.

Dit is Otulpse grond waar u op staat.

Stijn: Wel heb je van je leven.

Bolleboos: Otulp...nooit van gehoord.

Min: ‘k Begrijp dat u verwonderd bent,
maar op aarde is er niemand die ons kent.

Stijn: Maar waarom heeft u ons dan hierheen gehaald en waarom maakt u ons eerst die eigenaardige boodschap over via mijn lappenpop en...

Min: (*sussend*) U hoeft niet ongerust te zijn,
‘k zal het u vertellen, haarfijn.

Stijn: (*plots heel ongeduldig*) Zeg, maar nu schiet me iets te binnen,
waar is mijn vrouw?

Min: Als zij hier niet is,
liep er zeker iets mis.
Neem mij niet kwalijk,
ik zal even informeren. (*loopt naar de wand, af door
wegschuivend paneel. Het paneel schuift terug open, de koning steekt
zijn hoofd naar binnen en zegt*)

Heren, maak het naar uw zin,
u bent mijn gasten,
de gasten van koning Min. (*verdwijnt, paneel schuift dicht*).

Stijn: Mooie boel, wij zitten hier, op een vreemde planeet en god weet waar Floortje zit.

Bolleboos: Kom, kom, Stijn. Floortje zal heus niet in zeven sloten tegelijk lopen. Ik ben echt benieuwd waarom ze ons naar hier gehaald hebben.

Stijn: Ja, dat wil ik ook wel weten. Gek toch, een vreemde planeet waar we niets van afweten en een koning die in dichtvorm praat.

Bolleboos: Hoe zei hij ook weer dat zijn naam was?

Stijn: Eh...Min, ja dat was het...Min.

Bolleboos: Dan zal zijn vrouw wel Plus heten, of zo iets. *(Het paneel schuift open en de koningin komt binnen).*

Zaam: Nee, professor Bolleboos
wees niet boos
maar Plus is niet mijn naam
ik heet Zaam

Stijn: Zeer vereerd, mevrouw

Bolleboos: De koningin...

Zaam: Inderdaad,
zij is het die voor u staat

Stijn: Als uw naam Zaam is en uw echtgenoot, de koning, heet Min, dan bent u samen het echtpaar Min-Zaam?

Zaam: Ja, te saam,
zijn wij Min-Zaam

Bolleboos: Ik durf zelfs te zeggen dat elk van u erg minzaam is.

Zaam: Dank u zeer
voor de grote eer.

Stijn: Sta me toe mevrouw dat ik u een vraag stel.

Zaam: Vraag,
ik antwoord graag.

Stijn: Waarom zijn wij hier, uw man heeft ons nog niets verteld
(*windt zich op*) Hij is nu gaan informeren naar mijn vrouw en...

Zaam: Loop niet te hard van stapel,
want er staat te veel op het spel.

Bolleboos: Kalmpjes aan, Stijn, kalm...(*het paneel schuift weer open en koning Min komt op en zegt:*)

Min: Zo, dat is voor mekaar.
Binnen enkele ogenblikken zijn ze daar.

Stijn: Ze...wie zijn ze...ik wil mijn Floortje!

Min: Ze, dat zijn Floortje en Knikkebeen,
ze komen hierheen

Bolleboos: U bedoelt dat u ze ook hierheen heeft gehaald?

Min: Ja, en dan is, zoals het heet,
de ploeg compleet.

Stijn: Waarom moet die lappenpop meekomen?

Zaam: Die pop is een grote held.
Wij willen ze niet missen voor geen geld. (*het paneel schuift weg, Floortje komt op, gevolgd door Knikkebeen die weer kan lopen*).

Stijn: Floortje...

Floortje: Stijn...(Ze vliegen mekaar om de hals, een uitgebreid stil gesprek tussen die twee).

Zaam: Wij deden een goede keuze,
dit wordt reuze.

Knikkebeen: Dag allemaal!

Bolleboos: Zo, kan jij weer praten?

Knikkebeen: Zoals u hoort waarde prof en ik kan nog veel meer, is dat niet tof?

Stijn: Daar heb ik al staaltjes van gezien.

Floortje: *(lachend)* en ik gevoeld...*(ze laat Stijn los en loopt keurend de kamer rond)*.

Min: Goede vrienden,

‘k denk dat wij het samen best zullen kunnen vinden en...

Floortje: Hé, Stijn, heb je die spreuk hier al gelezen? Dat is nog eens een spreuk, die moet ik onthouden. Kan jou nog van pas komen.

Stijn: Sst, Floortje, de koning spreekt.

Floortje: Oh, pardon, wat dom van mij.

Zaam: Niks geen pardon,

bij ons is het niet dom om heren te onderbreken tijdens het spreken.

Floortje: Het begint me hier best te bevallen.

Bolleboos: Op deze manier komen wij nooit iets te weten.

Min: Inderdaad,

nu geen gepraat.

Nu is iedereen stil om te luisteren

wat men van u wil. *(Floortje, Stijn en de professor gaan zitten)*.

Zaam: Best Knikkebeen, breng eerst een verfrissing hierheen.

(Knikkebeen buigt en loopt af door het paneel).

Bolleboos: *(tot Stijn en Floortje die Knikkebeen verbaasd nakijken)*

Die kent hier de weg!

Stijn: Wat gaan we nog allemaal beleven?

Zaam: Nadat wij ons verhaal hebben gedaan,
zullen uw ogen nog verder openstaan.

Floortje: Vooruit met de geit...

Stijn: Hou je koest!

Min: Wat het allemaal aanbelangt,
is de spreuk die daar hangt.

Bolleboos: Erg mooi! (*de anderen knikken*)

Min: Wij zullen u nu het verhaal tonen
aan de hand van licht-ionen.

Bolleboos: Licht-ionen, mensenlief, wat is dat?

Stijn: Weet ik veel, afwachten...

Floortje: Ssst...(*koningin Zaam dooft het licht, zij bedient
schakelaars die in het tafeltje zijn verwerkt. Op de wand verschijnt
een dia van de aarde*).

Min: Dit is de plaats waar u vandaan komt
waar u enkele minuten geleden nog stond.
U weet, deze bol zit overvol met allerhande mensen,
die elkaar verwensen.
Ze maken ruzie en ze vechten,
er zijn nog weinig goeden en héél veel slechte. (*dia weg*).

Stijn: Die man spreekt geen halve waarheden. (*Volgende dia: de grote
rotsblok*)

Bolleboos: Kijk daar...

Min: Dit is een licht-ion dat wat uitleg behoeft.
Het toont u Otulp, waar u nu vertoeft.
Een planeet in rotsvorm.
Duizend jaar geleden ontstaan uit een aardse storm.

(dia weg, volgende dia: 4 mensen: Koning Min, Koningin Zaam, Knikkebeen en nog iemand).

Floortje: Kijk daar, onze Knikkebeen.

Min: Dit zijn de bewoners van Otulp.

Zij hebben dringend behoefte aan uw hulp. *(dia weg).*

Stijn: Knikkebeen, een bewoner van Otulp?? Het wordt hoe langer hoe gekker.

Floortje: Dan hebben wij al die tijd met een buitenaards wezen geleefd. *(ondertussen volgende dia: de spreuk).*

Min: Dit geschreven stuk

is de bron van ons geluk.

Maar dat nog niet alleen,

want er is ook nog onze steen. *(dia weg, volgende dia toont een flonkerende steen).*

Floortje: Stijn, kijk wat een edelsteen!

Bolleboos: Zo iets heb ik nog nooit gezien.

Stijn: Wat een kanjer...

Min: Uit lang vervlogen tijd stamt deze ‘Steen der verdraagzaamheid’.

Hij is niet alleen van een buitengewone pracht,
maar hij heeft bovendien een ongekende kracht.

(op dat moment komt Knikkebeen op door het paneel, hij zet de verfrissingen neer en zegt buigend)

Knikkebeen: Majesteit, het is tijd.

Chagrijn is aan de koninklijke lijn.

Min: Maar dat kan nu niet.

Ik ben nog bezig zoals je ziet.

Zaam: Kom, Min, we moeten gaan.

Laat alles maar staan.

Knikkebeen doet de rest van het verhaal wel
voor deze lieve mensen allemaal, nietwaar?

(Knikkebeen knikt) Klaar? *(koning Min en koningin Zaam samen af door paneel)*

Knikkebeen: Goede vrienden...

Stijn: Momentje, ouwe jongen.. ik zit hier nu al zolang met een hoop brandende vragen en...

Floortje: *(onderbreekt Stijn, loopt op Knikkebeen toe)* Knikkebeen, waarom heb jij ons niets verteld over Otulp?

Bolleboos: Dit is fantastisch, dit wordt dé ontdekking van de eeuw...zeg Stijn, ik...

Knikkebeen: *(onderbreekt)* Als iedereen nu even aandachtig is, kennen jullie zo dadelijk de hele geschiedenis. Opdat jullie er vlug uit wijs zouden raken, zal ik het zo kort mogelijk maken. En om jullie te verlichten, zal ik nu even niet spreken in rijmen en dichten.

Floortje: Wat jammer, het klinkt zo lief.

Knikkebeen: Luister, jullie zijn hier op Otulp, een rotsplaneet die ontstaan is door een storm op aarde. *(Bolleboos heeft een notitieboekje uit zijn zak gehaald en schrijft ijverig).*

Onze planeet wordt bewoond door de Otulpers en geregeerd door Koning Min en Koningin Zaam. Zij kregen het beheer over de steen der verdraagzaamheid, een kanjer van een edelsteen die, zoals zijn naam het zegt, zorgt voor verdraagzaamheid en liefde onder de mensen. De steen hoort in feite op de aarde thuis en elke 100 jaar kunnen wij daartoe een poging ondernemen. Wij halen dan enkele aardbewoners hierheen. Zij moeten dan trachten de steen in hun bezit :steen der verdraagzaamheid terug naar de aarde te brengen.

Stijn: Dat blijkt overduidelijk uit de geschiedenisboekjes.

Floortje: En uit het dagelijkse leven.

Bolleboos: Maar wat moeten wij doen om die steen der verdraagzaamheid te bemachtigen?

Knikkebeen: Jullie moeten de steen losmaken van Chagrijn, de grote tovenaars van Otulp. Hij draagt de steen rond zijn nek, maar hem er niet afnemen omdat hij een gedeelte van het losmakende tover-raadsel niet meer kent. Wie het gedicht kan afmaken en het raadsel oplost, krijgt de steen.

Bolleboos: Dat lijkt me toch niet zo heel moeilijk.

Floortje: Zeg es, Knikkebeen, maar wat is jouw rol in dit alles?

Knikkebeen: Om de 100 jaar ga ik voor een poosje naar de aarde, telkens onder een andere gedaante. Ik tracht dan geschikte mensen uit te zoeken voor de reis naar Otulp. Dit keer ben ik bij jullie terecht gekomen en...jullie werden uitverkoren.

Stijn: Waarom dan al dat geheimzinnig gedoe en die vreemde boodschap?

Knikkebeen: Tja, ik kan slechts voor een korte tijd spraak-geprogrammeerd worden als ik op aarde vertoef en wat mijn taal betreft: wij spreken spiegeltaal, van achter naar voor.

Bolleboos: Hier nochtans niet!

Knikkebeen: Toch wel, professor, maar ons bij jullie verstaanbaar te maken, bekleedden wij de muren met reflecterende stoffen, zodoende...

Floortje: Daarom sprak jij heel verstaanbare taal toen ik jou die spiegel voorhield.

Knikkebeen: Inderdaad.

Stijn: Maar waarom spreken jullie in rijmvorm?

Knikkebeen: Omdat dit een manier is om ruziemaken te voorkomen. Heb jij ooit al geprobeerd om ruzie te maken in dichtvorm?

Floortje: Dat lijkt me inderdaad aartsmoelijk.

Stijn: In rijmende woorden kan ik mijn hart zeker nooit luchten.

Knikkebeen: Ik durf jullie aan te raden om vanaf nu zoveel mogelijk in rijmvorm te praten, het zal een goeie oefening zijn. Denk eraan dat jullie, om in de opdracht te slagen, aardig wat zullen moeten rijmen en dichten.

Bolleboos: Laat ons dan ieder om beurt al eens proberen hoe het gaat met rijmen en dichten.

Stijn: Ik had geen geluk, mijn ruit was stuk.

Ik zet er een nieuwe in en gebruik stopverf...

Bolleboos: Maar dat rijmt toch niet!

Stijn: (*lachend*) Neen, maar het dicht goed!

Floortje: Jij brutale snul,
verkoop geen flauwe kul

Bolleboos: Hoor,
onze Floor,
goed zo,
bravo!

Knikkebeen: Zo mag ik het horen,
ik wil jullie niet langer storen.
Oefen nog maar wat,
ik neem nu eerst een bad.

(Knikkebeen loopt naar het paneel en verdwijnt. Stijn, de professor en Floortje kijken hem verbaasd aan).

Stijn: Hoe vind je dat? Hij gaat in bad

Floortje: Hier zitten we dan, heel alleen, te wachten op het raadsel van de steen.

Bolleboos: Ook al krijgen we die steen niet in ons bezit,
toch geef ik jullie zwart op wit
dat ons verhaal de ontdekking van de eeuw is.
Wij maken zeker geschiedenis.

(Koning Min, koningin Zaam en Chagrijn op langs paneel)

Min: Als Knikkebeen alles uit de doeken heeft gedaan
dan is het nu tijd om aan de slag te gaan

Zaam: Vrienden, dit hier is Chagrijn
Hij vindt het reuzefijn
dat jullie hem van de steen willen bevrijden
en hem verlossen uit zijn lijden

Min: Ja, hij lijdt
tot ons aller spijt
tot men hem van de steen bevrijdt.

Floortje: Vooruit dan maar
Wij zijn klaar

Stijn: Laat dat gedicht maar horen
dan kunnen wij beginnen, desnoods van achteren naar voren.

Bolleboos: Binnen de kortst mogelijke tijd
is hij die steen aan ons kwijt

Min: Chagrijn, vooruit!
Spreek wat je nog kent maar uit.

Chagrijn: *(treedt naar voor, men ziet duidelijk de steen der verdraagzaamheid rond zijn nek hangen, hij zegt:)*

Mijn naam is Chagrijn

toch drink ik nooit...
ik kijk steeds zuur...
en ben voortdurend...
er is geen vreugde in mijn leven...
ik kan u geen glimlach...
maar eens van de steen verlost...
zijn al mijn problemen...
mijn lijfspreuk raakte ik kwijt...
toch luidt die nog altijd:.....

Min: Dat is het dan
Maak daar maar wat van

Bolleboos: Dus als hij spreekt
moeten wij invullen wat ontbreekt?

Zaam: Zo is het, dat is het doel
rijm dus maar een flinke boel

Stijn: (*zich in het haar krabbend*)
Ik denk dat we veel moeten zoeken
in encyclopedieën en woordenboeken

Min: Helaas kunnen we u niet veel tijd schenken
om over alles na te denken
Denk dus diep en vlug
dan keer je misschien met de steen terug.

Zaam: Voor dit eerste deel
krijgt u een kwartier...

Floortje: ...niet veel
Amaai mijn oor
waar staan wij voor?

Min: Werk maar goed en vlug
Binnen een kwartier komen wij terug

Knikkebeen brengt zo dadelijk
de tekst van Chagrijn zijn woorden
zoals jullie die hoorden.

(de koning en de koningin begeven zich naar het paneel)

Zaam: Goeie moed

Werk vlug en goed

(Min, Zaam en Chagrijn af langs paneel)

Stijn: Ik hou dat rijmen niet vol

Dat is niets voor mijn onderwijzersbol

Floortje: Zo moeilijk kan dat toch niet zijn

we moeten...

(Knikkebeen komt op en onderbreekt Floortje)

Knikkebeen: Hier is het dan

Maak er werk van

Zijn jullie klaar

dan roep je maar.

Bolleboos: *(neemt papier en leest)*

Mijn naam is Chagrijn

toch drink ik nooit...

Stijn: Vul maar in: wijn

Dat zal het wel zijn.

Floortje: Moment

Denk nu niet dat jij alleen er wat van kent

Het is niet noodzakelijk wijn

't Kan best wat anders zijn

Stijn: Als wij in rijmvorm gaan blijven praten, gaan we er nooit uit
geraken. We hebben nu lang genoeg geoefend.

Bolleboos: Inderdaad, geen gerijmel meer. We moeten nu de
rijmwoorden zoeken.

Stijn: Ik denk dat we alle mogelijkheden die we vinden, moeten opschrijven, het kan tenslotte van alles zijn.

Floortje: (*geeft hem een zoen*) Wat ben jij toch een slimmerd!

Bolleboos: Dus, Stijn zei: wijn

Stijn: Niet rijmen, prof, niet rijmen.

Floortje: En ik zeg...azijn.

Bolleboos: Goed, ik ga verder:

Ik kijk steeds zuur
en ben voortdurend...puntje...puntje...

Floortje: ...tureluur...

Stijn:...overstuur...

Bolleboos: Weer twee mogelijkheden

Er is geen vreugde in mijn leven
ik kan u geen glimlach...puntje...puntje...puntje...

Stijn en Floortje:...geven..

Bolleboos: Dat zal het wel zijn, ik zie niet goed in wat het anders kan zijn. (*leest verder*)

Maar eens van de steen verlost
zijn al mijn problemen....opgelost.

Stijn: Goed zo, prof.

Floortje: We zijn er bijna.

Stijn: Maar of het juist is, dat is een ander paar mouwen.

Bolleboos: (*leest verder*)

Mijn lijfspreuk raakte ik kwijt

Stijn: Lap, daar heb je het, wat moeten we daar invullen?

Floortje: Ken jij dan geen spreuken? Leert men dat tegenwoordig niet meer op school?

Stijn: (*staat recht en ratelt af*)

Rust roest

Arbeid adelt

Oost, west, thuis best

Snoep verstandig, eet een appel

Melk is goed voor elk, maar niet voor Jan, hij plast er van...

Elke...

Floortje: Foei, Stijn, zo iets zeg je toch niet!

Bolleboos: Ik denk niet dat we met die spreuken van Stijn vergeraken. Laat ons eerst en vooral eens kijken wat we al hebben: (*leest*)

Mijn naam is Chagrijn

toch drink ik nooit ...wijn ...of...azijn

Ik kijk steeds zuur

en ben voortdurend...tureluur...overstuur

Er is geen vreugde in mijn leven

ik kan u geen glimlach...geven

Maar eens van de steen verlost

zijn al mijn problemen...opgelost

Mijn lijfspreuk raakte ik kwijt

toch luidt die nog altijd....

Floortje: We moeten dus een keuze maken uit wijn en azijn en uit tureluur en overstuur.

Bolleboos: Volgens mij past overstuur beter dan tureluur, vind je ook niet, Stijn?

Stijn: (*loot rond, de wijsvinger aan de mond*) Mmh...

Floortje: Laat hem maar, die zuigt spreuken uit zijn duim! Doe maar, professor en euh...neem maar azijn, dat past beter bij Chagrijn.

Stijn: *(is voor de spreuk aan de muur blijven staan, zegt twijfelend)*

Ik weet niet, hoor, maar ik denk dat dit hier wel eens de oplossing zou kunnen zijn...

Floortje: Oh ja, waarom?

Stijn: Bij de vertoning van die licht-ionen had koning Min het er toch over dat deze spreuk de bron van alle geluk was...

Bolleboos: Gelijk heb je, het zou inderdaad best kunnen...

Floortje: Waarop wachten we dan nog, proberen maar. *(roept heel luid)* Knikkebeenn...Knikkebeeennn...! *(Knikkebeen komt haastig op door het paneel)*

Knikkebeen: Wat een leven is me dat
Scheelt er wat?

Stijn: Floortje denkt dat we klaar zijn.
(Floortje loopt op Knikkebeen toe en geeft hem een zoen.)

Knikkebeen: Is het heus waar
Zijn jullie al echt klaar?

Bolleboos: Ja hoor, luister maar.

Knikkebeen: Nee, ik roep eerst Min, Zaam en Chagrijn
zij moeten hier zijn
(Knikkebeen af door paneel)

Floortje: Ik hoop maar dat we juist gerijmd hebben...

Stijn: Zelfs als het juist is, zijn we nog niet klaar hoor.

Bolleboos: Er is nog dat toverraadsel, maar goed begonnen is toch half gewonnen.

Floortje: Professor, we zouden toch niet meer rijmen!
(koning Min, koningin Zaam en Chagrijn komen op door het paneel)

Min: Jullie haast
heeft ons verbaasd

Zaam: Vul dus in wat ontbreekt
als Chagrijn spreekt

Floortje: Vooruit Chagrijn, laat horen...Professor opgepasti

Chagrijn: Mijn naam is Chagrijn
toch drink ik nooit

Bolleboos: ...azijn

Chagrijn: Ik kijk steeds zuur
en ben voortdurend

Bolleboos: ...overstuur

Chagrijn: Er is geen vreugde in mijn leven
ik kan u geen glimlach

Bolleboos: ...geven

Chagrijn: Maar eens van de steen verlost
Zijn al mijn problemen

Bolleboos: ...opgelost

Chagrijn: Mijn lijfspreuk raakte ik kwijt
toch luidt die nog altijd

Bolleboos: Wie z'n evennaaste liefdevol bejegt en beziet
ontdekt een stukje vreugde en geniet...

(spanning op alle gezichten. Chagrijn maakt langzaam een knoop los in de koord die de steen vasthoudt, de steen zakt ongeveer 10cm lager. Chagrijn glimlacht).

Min: Joechei, joechei
't was juist alles wat u zei

Zaam: Kijk naar Chagrijn
hij glimlacht, wat fijn!
(Floortje grijpt de professor en Stijn bij de hand en begint een rondedans)

Floortje: De steen zit al half los.

Stijn: Zouden wij er echt in slagen?

Bolleboos: *(stopt de dans)* Kom, we moeten weer aan 't werk. Wie weet wat er ons nog te wachten staat.

Zaam: *(tot Min)*
Lieve echtgenoot
Dit keer is de kans heel groot
Dat de steen terug naar de aarde zal keren
geef dus vlug het raadsel op aan Floortje en beide heren

Min: Het raadsel is niet lang
wees dus maar niet bang

Chagrijn: Het raadsel is zelfs heel klein
'Wat wordt kleiner door te groeien', wat mag dat zijn?

Zaam: Om dit op te lossen krijgt u geen weken
neen, binnen een half uur is uw tijd verstreken
(Min, Zaam en Chagrijn af door het paneel. Knikkebeen blijft)

Knikkebeen: Jullie brachten het er prachtig af
Ik vind het straf

Stijn: Maar we zijn er nog niet eh..

Floortje: Had Chagrijn nu echt niets gemakkelijker?

Bolleboos: Kleiner worden door te groeien, dat is wetenschappelijk on-mo-ge-lijk!

Knikkebeen: En toch, beste vrienden
moeten jullie hierop een antwoord vinden
(*loopt naar het paneel*)

Jullie weten toch wel
De steen der verdraagzaamheid staat op het spel!
(*Knikkebeen af door paneel*)

Floortje: Hier zitten we nu...kleiner worden door te groeien...

Stijn: Ik had wel geacht dat het niets zou worden.

Bolleboos: Onmogelijk, dat kan niet, dat bestaat niet...(Iedereen gaat zitten dubben en denken, de handen in het haar)

Floortje:een dwerg misschien...neen

Bolleboos: Onmogelijk, bestaat niet...

Stijn: Wij zitten onze hersenen hier te pijnigen op een stom raadsel, terwijl thuis het werk ligt te wachten: schoolwerk, werk in de tuin...

Floortje: Dat werk kan best even wachten; de haag moest al zo lang geknipt worden, dat het op die ene dag niet zal aankomen.

Bolleboos: Als iets groeit, wordt het groter: het woord groeien duidt dat toch aan...

Stijn: Ik geef het op. Dit vinden we nooit. Ik wil naar huis: schriften verbeteren, de haag knippen, het gat in de haag dichtmaken zodat die hond...

Stijn: Ik zei, vrouwlief, dat ik naar huis wil om...

Floortje: (*springt juichend recht*) Maar dat is het, ja dat is het!

Bolleboos: Wetenschappelijk gezien...

Floortje: Stijn, je bent geweldig, fantastisch, formidastisch...(*vliegt hem om de hals*)

Stijn: Waaraan heb ik die eer te danken?

Floortje: Zonder het te weten heb jij dat raadsel opgelost...

Stijn en Bolleboos: Wablief??

Floortje: Maar natuurlijk...het gat in de haag...

Stijn: (*niet begrijpend*) het...gat...in...de haag..?

Bolleboos: Wacht hoor, ik geloof dat ik het begin te begrijpen. Als er een gat in een haag is en de haag groeit...

Floortje: Ja, ja...

Bolleboos: Dan wordt het gat steeds kleiner!

Stijn: Wel verdraaid, het is nog juist ook!

Floortje: Wat wordt kleiner door te groeien..?

Stijn en Bolleboos: Een gat in de haag... (*ze beginnen wild juichend in het rond te springen. Knikkebeen komt haastig op*)

Knikkebeen: Wat is hier aan de hand?

Verloren jullie je verstand?

(*Floortje loopt op Knikkebeen toe, grijpt hem vast en overlaadt hem met kusjes terwijl ze met hem rondanst*)

Floortje: Knikkebeen, jongen, we hebben het, we hebben de oplossing gevonden, we hebben het!!!

Knikkebeen: Is het echt waar?

Speelden jullie het klaar?

(*iedereen roept instemmend, ze zijn door het dolle heen*)

Knikkebeen: (*zich losmakend*)

Dan mag ik niet dralen

Ik moet terstond de anderen halen
(*vlug af door paneel*)

Bolleboos: 't Jonge, 't jonge, hiervoor krijg ik vast de Nobelprijs...

Stijn: Wat een verhaal om op school te vertellen.

Floortje: Als ik dit aan onze burens vertel, zullen ze ongetwijfeld...
(*Min, Zaam, Chagrijn en Knikkebeen komen haastig op*)

Min: Als je de oplossing vond
geef ze dan nu terstond
Is het antwoord helemaal compleet
dan kan, zoals je weet
Chagrijn zijn steen afleggen
om hem voor u te leggen

Zaam: Chagrijn, leg het raadsel voor,
wij zijn één en al oor...

Chagrijn: Het raadsel is heel klein:
'Wat wordt kleiner door te groeien', wat mag dat zijn?

Bolleboos, Stijn en Floortje:een gat in de haag!!!....
(*Chagrijn treedt glimlachend op het drietal toe. Hij nog een knoop los in de koord, neemt de steen af en houdt hem op zijn beide handen voor zich uit. Stijn, Floortje en de professor lopen op Chagrijn toe, kreten van blijdschap en bewondering slakend. Floortje neemt de steen over. Stijn en de professor staan er rond. Ze zijn zo intens bezig met het bewonderen van de steen, dat ze niet merken dat Min, Zaam en Chagrijn zich terugtrekken en door het paneel verdwijnen. Knikkebeen zakt langzaam in mekaar*)

Stijn: ...de steen der verdraagzaamheid.

Bolleboos: Hij is van ons, fantastisch! Zeg Majesteit, (*draait zich om, ziet dat er niemand meer is...*) Waar zijn die naartoe?
(*Stijn en Floortje kijken nu ook op...*)

Stijn: Floortje, kijk, Knikkebeen...

Floortje: Hemeltje lief...*(loopt naar Knikkebeen toe. Op dat ogenblik gaat het licht uit, alles donker)*

Floortje: *(gilt)* Help...ik zie niets...!!

Stijn: Licht...licht alsjeblief...
(De stem van koning Min weerklinkt)

Min: Namens de bewoners van Otulp wil ik u feliciteren

Het is nu echter tijd om terug te keren
Zo dadelijk wordt u terug geflitst naar d' aarde
Zorg dat je de steen goed bewaart.
En voor u gaat...
nog een gouden raad
Vertel aan iedereen
over deze steen
vertel wereldwijd
over de steen der verdraagzaamheid

Wees steeds onze spreuk indachtig
'Wie zijn evennaaste liefdevol bejegt en beziet
Ontdekt een stukje vreugde en geniet'
Dan wordt de wereld prachtig

(er volgen vier lichtflitsen...)

Floortje: Wheee....!!!

D O E K

VIERDE BEDRIJF

Epiloog

(we bevinden ons terug bij Stijn thuis, in dezelfde ruimte waar zich het eerste bedrijf afspeelde. Iedereen zit, Knikkebeen bij Floortje op haar schoot).

Stijn: E..e..terug thuis.

Bolleboos: Met de steen der verdraagzaamheid...Mag ik hem nog eens bewonderen, Floortje?

Floortje: Eh...ik euh...ik heb hem niet meer geloof ik...

Stijn: Kom, geen flauwe grapjes.

Bolleboos: Meen je dat echt?

Floortje: Echt waar, ik heb de steen niet meer.

Bolleboos: Heb je hem soms niet laten vallen? *(wil aan gaan zoeken).*

Floortje: Neen, prof!

Bolleboos: Maar dan is alles verloren moeite geweest!

Stijn: *(staat recht)* Vreemd is dat, het doet me helemaal niets dat je de steen niet meer hebt, het kan me helemaal niet schelen. *(pakt Knikkebeen en zegt)* Sorry, ouwe jongen, maar nu is het mijn beurt. Ik krijg zo'n raar gevoel...zo iets als tederheid...

Floortje: Ik voel ook zo iets...

Bolleboos: *(zoekt in jaszak naar notitieboekje)* Zou alles wel echt gebeurd zijn, of...waar is dat notaboekje gebleven...

Floortje: *(staat recht)* De steen der verdraagzaamheid bestaat niet, hij heeft nooit bestaan, tenminste niet als steen...en toch, toch hebben wij

allemaal een steen der verdraagzaamheid. Onze steen der verdraagzaamheid is ons...hart!! Al te vaak maken we van ons hart een steen. Als we liefdevoller en verdraagzamer leven, zal die steen een steen der verdraagzaamheid worden. Dan wordt het een echt mensenhart.

Stijn: Zoals koning Min van Otulp het zei:

‘Wees steeds onze spreuk indachtig, dan wordt het prachtig’

Bolleboos: Ja, het is waar. Wie zijn evennaaste liefdevol bejegend en beziet, ontdekt een stukje vreugde en geniet.

Stijn: (*Stijn staat recht en loopt op Floortje toe*) Kom aan mijn steen der verdraagzaamheid, schat!

Bolleboos: Mij kan het nog weinig schelen wat er allemaal gebeurd is, feit is: ik voel mij een heel ander mens!

Floortje: En dat is het voornaamste, we hebben geleerd dat we anders moeten leven, liefdevoller en verdraagzamer zijn tegenover de anderen...daarom voelen wij ons als herboren.

Stijn: Behalve Knikkebeen dan, hij zal nu wel voor eeuwig en altijd een lappenpop blijven.

Floortje: Kom, we maken er een gezellig feest van. Ik heb nog wat lekkers in de keuken. (*naar de keuken toe*) Stijn, zorg jij voor een feestelijk muziekje. Prof, ruim jij het tafeltje even op? (*verdwijnt in de keuken*).

Stijn: Ok, schattebout

(*de professor begint met het tafeltje op te ruimen, Stijn zoekt een langspeelplaat, legt ze op de pick-up, merkt dat die niet werkt, ziet dat de stekker niet in het stopcontact zit, wil die erin steken en dan...al het licht gaat uit...*).

Bolleboos: Hemeltje, begint het weer opnieuw?

Stijn: Au, mijn hoofd...

(Het licht floept aan, Floortje staat bij de deur, hand aan de lichtschaakelaar, ze houdt een grote taart in hartvorm vast, Stijn zit met een pijnlijke grimas over z'n hoofd te wrijven. Floortje zegt lachend)

Floortje: Om jullie de stuipen op het lijf te jagen heb ik licht opzettelijk uitgedraaid en als jullie dachten dat ik nog maar eens van mijn stokje gedraaid was, wel dan hadden jullie het glad mis... En nu komaan...

(Floortje loopt met de taart in de richting van de tafel, ze struikelt en valt languit, met haar gezicht in de taart. Stijn en de professor proesten het uit, ze roepen)

Stijn en Bolleboos: ...ten aanval...

(en ze lopen op Floortje toe, die rechtkrabbelt en het op een lopen zet).

D O E K

